

II

(Icke-lagstifningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 15 juli 2013

om bemyndigande för vissa medlemsstater att i Europeiska unionens intresse ratificera eller ansluta sig till protokollet om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada och att avge en förklaring om tillämpningen av de relevanta interna unionsrättsliga bestämmelserna

(2013/434/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 81.2 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Unionen strävar efter att upprätta ett gemensamt rättsligt område grundat på principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden.
- (2) Protokollet av den 12 september 1997 (nedan kallat 1997 års protokoll) om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada (nedan kallad Wienkonventionen), förhandlades fram med syftet att förbättra ersättningen till dem som lider skada orsakad av kärntekniska händelser. Det är därför önskvärt att bestämmelserna i 1997 års protokoll tillämpas i de medlemsstater som är fördragsslutande parter i Wienkonventionen.
- (3) Unionen har exklusiv behörighet i fråga om artiklarna XI och XII i Wienkonventionen, ändrad genom 1997 års protokoll, i den mån dessa bestämmelser påverkar bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område⁽¹⁾. Förordning (EG) nr 44/2001 ska från

och med den 10 januari 2015 ersättas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område⁽²⁾. Medlemsstaterna behåller sin behörighet i frågor som omfattas av 1997 års protokoll och som inte påverkar unionsrätten. Med beaktande av föremålet för och syftet med 1997 års protokoll kan godkännandet av de bestämmelser i protokollet som omfattas av unionens behörighet inte särskiljas från de bestämmelser som omfattas av medlemsstaternas behörighet.

- (4) Regionala organisationer för ekonomisk integration kan inte ansluta sig till Wienkonventionen och 1997 års protokoll. Det betyder att unionen inte kan bli fördragsslutande part i 1997 års protokoll.
- (5) De medlemsstater som är fördragsslutande parter i Wienkonventionen och som inte ratificerade 1997 års protokoll innan de anslöt sig till unionen bör därför i unionens intresse bemyndigas att ratificera eller ansluta sig till 1997 års protokoll.
- (6) Tolv av unionens medlemsstater, nämligen Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Nederländerna, Portugal, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket, är fördragsslutande parter i Pariskonventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område av den 29 juli 1960, ändrad genom tilläggsprotokollet av den 28 januari 1964 och genom protokollet av den 16 november 1982 (nedan kallad Pariskonventionen). Genom Pariskonventionen upprättas en ordning för tillhandahållande av ersättning till dem som lidit skada orsakad av kärntekniska händelser, vilken bygger på principer som liknar Wienkonventionens. Genom protokollet av den 12 februari 2004 (nedan kallat 2004 års protokoll) om ändring av Pariskonventionen förbättras ersättningen

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

för skada orsakad av kärntekniska händelser. Genom rådets beslut 2004/294/EG⁽¹⁾ och 2007/727/EG⁽²⁾ bemyndigades de medlemsstater som är fördragsslutande parter i Pariskonventionen att i den dåvarande gemenskapens intresse ratificera eller ansluta sig till 2004 års protokoll. Det är därför objektivt motiverat att detta beslut inte bör riktas till de medlemsstater som är fördragsslutande parter i Pariskonventionen men inte i Wienkonventionen.

- (7) Dessutom är fem av unionens medlemsstater, nämligen Irland, Cypern, Luxemburg, Malta och Österrike, inte fördragsslutande parter vare sig i Wienkonventionen eller i Pariskonventionen. Eftersom 1997 års protokoll som ändrar Wienkonventionen och eftersom förordning (EG) nr 44/2001 tillåter de medlemsstater som är bundna av denna konvention att fortsätta att tillämpa reglerna om behörighet, erkännande och verkställighet som föreskrivs i den, är det objektivt motiverat att detta beslut bör riktas enbart till de medlemsstater som är fördragsslutande parter i Wienkonventionen. Irland, Cypern, Luxemburg, Malta och Österrike bör därför även fortsättningsvis stödja sig på reglerna i förordning (EG) nr 44/2001 och tillämpa dem på det område som omfattas av Wienkonventionen och 1997 års protokoll om ändring av denna konvention.
- (8) Vad gäller unionen kommer bestämmelserna i 1997 års protokoll till följd av detta endast att tillämpas av de medlemsstater som vid tidpunkten för antagandet av detta beslut är fördragsslutande parter i Wienkonventionen.
- (9) Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av domar i artikel XII i Wienkonventionen, ändrad genom artikel 14 i 1997 års protokoll, bör inte ha företräde framför bestämmelserna som reglerar förfarandet för erkännande och verkställighet av domar, vilka fastställts genom förordning (EG) nr 44/2001. Därför bör de medlemsstater som genom detta beslut bemyndigas att ratificera eller ansluta sig till 1997 års protokoll avge den förklaring som föreskrivs i detta beslut för att säkerställa tillämpning av de relevanta unionsbestämmelserna.
- (10) Förenade kungariket och Irland, på vilka protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tillämpas, deltar i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska

unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådet bemyndigar härmed Bulgarien, Tjeckien, Estland, Litauen, Ungern, Polen och Slovakien att i unionens intresse ratificera eller ansluta sig till protokollet av den 12 september 1997 om ändring av Wienkonventionen av den 21 maj 1963 om ansvarighet för atomskada.

Texten till 1997 års protokoll åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådet bemyndigar härmed Bulgarien, Tjeckien, Estland, Litauen, Ungern, Polen och Slovakien att avge följande förklaring:

”Domar i frågor som omfattas av protokollet av den 12 september 1997 om ändring av Wienkonventionen om ansvarighet för atomskada ska, när de meddelas av en domstol i en av Europeiska unionens medlemsstater som är fördragsslutande part i protokollet, erkännas och vara verkställbara i [namn på den medlemsstat som avger förklaringen] i enlighet med Europeiska unionens relevanta bestämmelser på området.”

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Litauen, Ungern, Republiken Polen och Republiken Slovakien i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 2013.

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

(1) EUT L 97, 1.4.2004, s. 53.

(2) EUT L 294, 13.11.2007, s. 23.